

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Pető Ügyvédi Iroda (1027 Budapest, Mergit krt. 64/b., ügyintéző ügyvéd: dr. Pető Márk) által képviselt I. László (.....)
(.....) kérelmezőnek, a dr. Vattay Gergely jogtanácsos által képviselt Budapesti Rendőrfőkapitánya (1139 Budapest, Teve utca 4-6.) kérelmezett ellen, gyülekezési ügyben hozott határozat (hivatkozási szám: 01000-19975/3/2015.ált.) bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásában meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság a kérelmezett 2015. április 23. napján kelt, 01000/19975/3/2015.ált. számú határozatát hatályon kívül helyezi.

A bíróság kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 5.000 (ötezer) forint eljárási költségét.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A kérelmező 2015. április 21. napján bejelentést tett a 2015. május 7. napján 7.00 órától 20.00 óráig a Budapest V. kerület, Széchenyi Istvánt tér 2. szám előtt tartandó rendezvényre. A rendezvény célja a pénzintézeti kölcsöntartozás miatt indult végrehajtások leállítása az Európai Unió Bírósága eljárásának befejezéséig, a károsultak károkozók vagyonából történő kártalanításának követelése, a devizahitelesek érdekében elfogadott törvények bankmentő jellegére, illetőleg a bankok által elkövetett csalásokra való figyelemfelhívás, továbbá figyelemfelhívás a részvételi demokrácia gyakorlásában való részvételre. A rendezvényre 50-200 főt várnak, melyhez 20-50 fő rendezőt biztosítanak.

A kérelmezett 2015. április 23. napján kelt, 01000/19975/3/2015. ált. számú határozatával a rendezvény megtartását megtiltotta, -- kivéve a 11.00 óra és a 14.00 óra közötti időszakban a rendezvény helyszínéként megjelölt útszakaszon és a határozat elválaszthatatlan részét képező vázrajzon megjelölt területen -- a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. § (3) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a demonstráció megtartása mások jogainak és szabadságának sérelmével járna, valamint a Gytv. 8. § (1) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a közlekedés más útvonalon nem biztosítható. Határozatának indokolásában kiemelte, hogy a rendőrség feladata a gyülekezési jog, kapcsolán keltős, egyrészt biztosítani kell a bejelentett és meg nem tiltott rendezvényeknek a bejelentésben foglaltaknak megfelelő megvalósíthatóságát, másrészt pedig biztosítani kell a rendezvényen részt nem vevők jogait is. Vagyis az államot nem csak a tartózkodás, hanem pozitív kötelezettségek is terhelik a gyülekezési jog biztosítása terén. A kérelmezett a döntés alátámasztásául hivatkozott az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16. napján elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (kihirdette: 1976. évi 8. törvényerejű rendelet) (a továbbiakban: Egyezségokmány) 21. cikkére, Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

november 4. napján kelt Egyezmény (kihirdette: 1993. évi XXXI. törvény) (a továbbiakban: Egyezmény) 11. cikkére, és kifejtette, hogy a gyülekezési jog gyakorlása, annak térbeli és időbeli kiterjedése szempontjából általában érinti a gyülekezési jogot gyakorlókon kívüliek jogát. Magyarország Alaptörvénye nem ismeri az alapvető jogok hierarchiáját, és valamennyi alkotmányos alapjog ugyanazon az alkotmányos alapjogi szinten helyezkedik el, egyiknek sincs garantált, eleve meghatározott elsőbbsége a másikkal szemben, és leszögezhető, hogy vannak olyan alapjogok, amelyek szembekerülhetnek a gyülekezési joggal és éppen ezért korlátozhatják is azt. Hivatkozott Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, és annak indoklására, és kiemelte, hogy az Alaptörvény IX. cikkében foglaltak szerint Magyarországon törvényi szinten implementálásra kerülnek, és így a jogrendszer részét képezik azok a nemzetközi egyezmények, amelyek alapján más személyek emberi méltóságának sérelme, így mozgásszabadsághoz fűződő jogának sérelme a lefolytatott közigazgatási eljárásban jogszabálysértés nélkül értékelhető. Utalt az Alkotmánybíróság 75/2008. (V.29.) AB határozatában foglaltakra, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában foglaltakra, az Egyezségokmány 12. cikkére, az Alaptörvény M) cikkének (1) bekezdésére, a XII. cikk (1) bekezdésére, a XXVII. cikk (1) bekezdésére, az Alkotmánybíróság 21/1994. (IV. 16.) AB határozatára. A Gytv. 2. § (3) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a bejelentéssel összefüggésben a helyszínen található és a rendezvénytartással érintett Szálloda a kérelmezett megkeresésére akként nyilatkozott, hogy a Szálloda az érintett napon is szinte teltházzal üzemel, amely mintegy 600-700 vendég folyamatos ki-bejárását jelenti az épületeiből. Ezen személyek a rendezvény következtében nem tudnák az általuk lefoglalt, illetve kifizetett szállodai szobákat megközelíteni, az igényelt szállodai szolgáltatásokat igénybe venni, valamint az érintett tűzvédelmi kijáratok, menekülési útvonalak elzárásának veszélye is felmerülhet. Mindezek mellett az ingatlan alatti mélygarázsba a gépjárművel történő behajtás kizárólag a Dorottya utca felőli oldalon megoldott, az Apáczai Csere János utca felőli behajtó a nyári terasz üzemelése miatt zárva van, ezért amennyiben a rendezvény bármilyen formában akadályozná a Dorottya utcai autóforgalmat, úgy az elháríthatatlanná válna a Szálloda működését, mind az autós áruszállítás, mind pedig a gyalogos és autós vendégforgalom tekintetében teljes mértékben. Kitért emellett arra is, hogy a bejelentésből kétséget kizáróan megállapítható továbbá az is, hogy a rendezvénytartás a közúti közlekedésben résztvevők mozgásszabadságát és ezzel együtt a közlekedés, vállalkozás, valamint a munkavégzés szabadságának gyakorlását egyaránt érintené. A rendezvénytartás ez esetben a megjelölt alapvető jogok olyan mértékű sérelmével járna, amellyel szemben a rendezvény megtiltása arányban álló korlátozásnak tekinthető. Határozatának indoklásában hivatkozott a Gytv. 8. § (1) bekezdésére, és a Budapesti Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Főosztály által készített szakvéleményre, mely kitért arra, hogy a demonstráció időpontjában, a főváros közlekedését jelentősen befolyásoló útpítések, közműkiváltások, közutak érintő rekonstrukciók vannak folyamatban, melynek következtében a gépjárműforgalom eloszlása megváltozott, áterhelődött más útvonalakra, melyek a forgalomkorlátozásokkal nem érintettek. Kiemelte, hogy a bejelentésben szereplő Széchenyi István tér 2. szám előtt két teljes értékű forgalmi sáv található, melyből egy a Lánchíd felől, egy pedig a Széchenyi István tér másik oldaláról érkező forgalmat osztja el a József Attila utca és az Akadémia utca felé. Közvetlenül a demonstrációval érintett terület előtt csatlakozik be a Pesti alsó rakpartról és az Apáczai Csere János utcából érkező forgalom, az úttest szélén rendszeresen gépjárművek várakoznak. A gyalogos és autós demonstráció megtartása esetén a balesetveszélyes helyzetek kialakulásának megelőzése érdekében szükséges az összes forgalmi sáv lezárása, a demonstráló autók és gyalogosok között nem lehet gépjárműforgalmat átengedni. Határozatának indoklásában számot adott a mértékadó gépjárműforgalomról, és kifejtette, hogy amennyiben lezárásra kerülne sor, a Széchenyi István tér körüljárhatósága

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

megszűnne, ami torlódást okozna a József Attila utcán keresztül az Andrássy úton, a Károly körúton és a Bajcsy-Zsilinszky úton is. Megszűnne a Pestú alsó rakpartról a felhajtási lehetőség, ezáltal az alsó rakpart forgalma is torlódna, a Széchenyi István téren és az Apáczai Csere János utcában található szállodák megközelítése elleheteetlenülne. A Széchenyi István tér lezárásával gyakorlatilag a Lánchíd is lezárásra kerülne, ami miatt a budai oldalon torlódna a Clark Ádám úr, Fő utca, Lánchíd utca és az Alagút forgalma is. Összegezésként megállapította, hogy a tömegközlekedés, illetve gépjárműforgalom elterelése más útvonalra nem lehetséges a környező utcák, egyéb közutak forgalomtechnikai és geometriai sajátosságai miatt, az esetleges „menekülő” útvonalak telítettsége miatt nincs olyan alternatív útvonal, ahová a járműforgalom elterelhető. Ezen tömegközlekedési és közúti járműforgalom közlekedésének ellehetetlenítése az egész belváros közlekedésére rendkívül nagymértékben kedvezőtlen befolyással lenne, a közúti járművek elterelése más útvonalra nem lehetséges.

A kérelmező a határozat bírósági felülvizsgálata iránt kérelmet nyújtott be a bíróságra, amelyben a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Vitatta a döntés jogalapját. A Gytv. 8. § (1) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy a kérelmezett a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időben való megtartását forgalmi okból csak akkor tilthatja meg, ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, és az ok-okozati összefüggésben áll a rendezvény megtartásával. Azt állította, hogy a kérelmezett következtetése téves, ugyanis a határozat indoklásából ilyen nem következik, a kérelmezett által hivatkozott adatok ugyanis nem bizonyítják, hogy a közlekedés más útvonalon nem biztosítható. Arra hivatkozott, hogy a kérelmezett a vizsgálatát arra tekintettel végezte el, hogy a rendezvény megtartása a Széchenyi tér 2. szám előtti útszakasz lezárását és a tér körüljárhatóságának megszüntetését követelné meg, állítása szerint azonban a rendezvény megtartása nem vonja maga után szükségszerűen a lezárást, hiszen a bejelentés szerint is a rendezvény megtartása csak az egyik sáv lezárását igényelné. Azzal is érvelt, hogy a kérelmezett maga ismerte el, hogy alternatív megoldásként felmerülhet a demonstrációban résztvevő gépjárművek egyoldali elhelyezése a várakozó gépjárművek helyén a forgalmat nem akadályozva, vagyis a kérelmezett elismeri, hogy az egyik sáv lezárása csak torlódást okozna, azonban a közlekedés ezen az útvonalon biztosítható volna, és a kérelmezett azt is elismeri, hogy a torlódás nem lenne nagyobb, mint amit az egyébként rendszeresen ott várakozó járművek okoznak. Azzal is érvelt, hogy a kérelmezett a bejelentés szerinti nap 11 és 14 óra között nem tiltotta meg a rendezvény megtartását, amivel elismerte, hogy ebben az időszakban nem szükséges az útszakasz teljes lezárása, azaz a közlekedés biztosítása nem szükségképpen igényel alternatív útvonalat. Kérelmében azt állította, hogy a kérelmezettnek a forgalmi okra való hivatkozását alátámasztani hivatott indokai csak annak a következtetésnek a levonására alkalmasak, hogy a rendezvény bejelentés szerinti megtartása és annak biztosítása megnövekedett terhet róna a közlekedés résztvevőire, azt azonban nem bizonyítják, hogy e terhek nem lennének minimálisra csökkenthetőek. Kérelmében kifogásolta, hogy a kérelmezett a rendezvények rendjének biztosításával kapcsolatos rendőri feladatokról szóló 5/1990. (V.14.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 4. § (5) bekezdése szerinti kötelezettségét figyelmen kívül hagyta. Hivatkozott e körben az Emberi Jogok Európai Bíróságának Oya Ataman v. Turkey ügyben hozott ítéletére (no. 74552/01, p. 38-42.). Kérelmében azzal is érvelt, hogy a kérelmezett tévesen értelmezte a Gytv. 8. § (1) bekezdését akként, mint ami arra ad a kérelmezettnek felhatalmazást, hogy a rendezvényvel összefüggésben felmerülő közlekedési nehézségek „aránytalanúságát”, azok kezelésének „aránytalan nehézségeit” értékelje; azonban a „közlekedés rendjének aránytalan sérülme” 2004. május 1. óta nem szerepel a Gytv.-ben, bár a jogalkotó a Gytv. végrehajtási rendeletét nem igazította hozzá a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

Gytv. megváltozott szövegéhez, amely egy gondatlan jogalkotói mulasztás eredménye, azonban az alacsonyabb rendű jogszabály nem érvényesülhet a magasabb rendű jogszabály kárára. Kérelmében a mások jogai és szabadsága sérelmének veszélye körében arra hivatkozott, hogy az nem legális tiltási ok, az formálisan sem felel meg a Gytv. előírásainak, a Gytv. ugyanis a 8. § (1) bekezdésében kimerítően sorolja fel a rendezvény tiltásának törvényes okait, a 14. § (1) bekezdésében pedig a felosztatás törvényes okait, a tiltás és a felosztatás alapjául szolgáló okokat azonban nem lehet feleltetni és osztatási okra hivatkozva tiltó határozatot hozni. Azt állította, hogy bármilyen egyértelműen kiolvasható is a bejelentésből, hogy a rendezvény megtartása esetén mások jogai és szabadsága sérelmének veszélye fennáll, amíg a rendezvény meg nem kezdődik, addig mindez csak előrejelzés, egy rendezvénynek tehát minimálisan el kell kezdődnie, realizálódnia kell ahhoz, hogy a jogalkalmazó hatóság meg tudja állapítani teljes bizonyossággal, hogy fennáll-e mások jogai és szabadsága sérelmének veszélye. Cáfolta a kérelmezett azon állítását, mely szerint Magyarország Alaptörvénye nem ismeri az alapvető jogok hierarchiáját, állítása szerint ugyanis ez igaz az Alaptörvény szövegére nézve, azonban nem igaz az Alkotmánybíróság értelmezési gyakorlatát tekintve. E körben hivatkozott a 23/1990. (X. 31.) AB határozatra, a 30/1992. (V. 26.) AB határozatra és a 7/0214. (III. 7.) AB határozatra, és arra, hogy az ezen döntésekben megjelenített szempontok szerint a kérelmezettnek legalább olyan kitüntetett figyelme kellett volna szentelnie a gyülekezési jognak, mint amilyet az azzal rivalizáló jogoknak, a közlekedés, a vállalkozás és a munkavégzés szabadságának szentelt határozatában. Utalt az Emberi Jogok Európai Bíróságának *Balcik and Others v. Turkey*, no. 25/02. p. 52., *Patyi and Others v. Hungary*, no. 5529/05, p. 43., *Ashughyan v. Armenia*, no. 33268/03, p. 90 számú ügyeire. Hivatkozott arra, hogy a kérelmezett kiemelte a rivalizáló jogok közül azokat, amelyek a bejelentés szerinti helyszínnel érintett szállodához, illetve annak alkalmazottaihoz és vendégeihez kötődnek, azonban kérelmében azt állította, hogy tekintettel a szálloda előtti terület méretére és adottságaira, valamint a tervezett rendezvénynek a bejelentés szerinti paramétereire, a kérelmezett által felsorolt érdekek esetleges sérelme együttesen sem értékelhető arányosnak a gyülekezési jog korlátozásával. Kérelmében arra is hivatkozott, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntései értelmében az állam pozitív kötelezettségének nem annyira a kívülállók jogainak biztosítását, hanem a résztvevők gyülekezési jogának a kívülállóktól, ellentüntetőktől való védelmét foglalja magában (*Plattform „Ärzte für das Leben“ v. Austria*, no. 10126/82., p. 32.). Végül kérelmében kitért arra, hogy amennyiben elfogadjuk, hogy a mások jogainak és szabadságának sérelme megállja a helyét tiltási okként, úgy a megállja a helyét a „11.00 óra és 14.00 óra közötti időszakban a rendezvény helyszínként megjelölt útszakaszon”, és mindez fordítva is igaz, hiszen mások jogainak és szabadságának sérelme nem függhet a napszaktól.

A kérelmezett a kérelem elutasítását, és a kérelmező eljárás költségeiben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a határozat jogszerű. Azt emelte ki, hogy a határozatban kifejtett érvek mind a Gytv. 2. § (3) bekezdése, mind a 8. § (1) bekezdése tekintetében összhangban állnak az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel, az implementált nemzetközi szerződésekből pedig levezethető a mások jogainak sérelmére alapított tiltó határozat.

A kérelmező kérelme az alábbiak szerint alapos.

A határozatot a bíróság a Gytv. 9. §-ában foglaltak alapján vizsgálta felül, figyelemmel a 9. § (2) bekezdésben foglaltakra, nemperes eljárásban, népi ünnökök közreműködésével.

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

Nem volt vitatott, hogy a kérelmező által megtartani kívánt rendezvény a Gytv. hatálya alá tartozik.

A bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a kérelmezett törvényesen tiltotta-e meg a rendezvény megtartását a Gytv. 8. § (1) bekezdésének második fordulata alapján arra hivatkozással, hogy a rendezvény helyén és idején a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, továbbá a Gytv. 2. § (3) bekezdésében foglalt, mások jogainak és szabadságának sérelmére hivatkozással.

A Gytv. 8. § (1) bekezdésére alapított határozati döntéssel kapcsolatban a bíróság az alábbiakat emeli ki.

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 147. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulata a Gytv. 8. § (1) bekezdésében a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az „illetőleg a közlekedés rendjének irányítalan sérülésével járna” szövegrész helyébe a „vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható” szövegrészt léptette, melyre tekintettel azon időpontot követően a kérelmezett a bejelentés kapcsán azt tehető eljárása során a közlekedés körében mérlegelés tárgyává, hogy a rendezvény ideje alatt biztosítható-e más útvonalon a közlekedés. A bíróság számos korábbi döntésében (27.Kpk.46.251/2011/2., 13.Kpk.45.966/2011/3.) értelmezte, hogy mit kell érteni a „közlekedés más útvonalon nem biztosítható”-ságn.

A mozgás szabadságának céljára figyelemmel a közlekedés különösen akkor nem biztosítható más útvonalon, amennyiben a megtartani tervezett rendezvény miatt a helyváltoztatáshoz való jog szabadságának gyakorlása (objektíve) lehetetlen, vagy azt a gyülekezési szabadság alkotmányos védelem alatt nem álló módon korlátozza. „A gyülekezési szabadság és a szabad közlekedéshez fűződő érdekek súlyát a konkrét eseteket megítélő jogalkalmazás során kell figyelembe venni” [75/2008. (V. 29.) AB határozat 2.4. pont].

A közigazgatási döntések bírósági felülvizsgálatát illetően Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Erre figyelemmel a hatóság által hozott határozat indokolásából ki kell derülnie, hogy a hatóság, mely bizonyítékok miként történt értékelésével, mérlegelésével jutott az adott döntésre. Amennyiben tehát a kérelmezett azt állapítja meg, hogy a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, akkor köteles a döntést alátámasztó bizonyítékokról, illetve azok értékeléséről számot adni a határozatban. A bíróság pedig a felülvizsgálat keretében azt tehető vizsgálat tárgyává, hogy a kérelmezett a közlekedés más útvonalon történő biztosíthatatlansága tekintetében a határozatát helytámasztva, kellően konkrét, ténybeli érvekkel és bizonyítékokkal megfelelően alátámasztotta-e.

A kérelmezett a fent említett kötelezettségének nem tett eleget, mivel tévesen értékelte akként a bizonyítékokat, valamint tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó rendezvény által érintett útvonalon a közlekedés más útvonalon nem biztosítható.

A határozat indokolásából kitűnik, hogy a kérelmezett egyrészt a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztályának szakvéleménye alapján jutott arra a következtetésre, hogy a közlekedés más

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

útvonalon nem biztosítható. A bíróság megállapította, hogy a szakvélemény a közlekedés elnehezülését (tömegközlekedés és gépjárművel történő közlekedés lassulása), de nem ellehetetlenülését igazoló hivatkozásokat tartalmaz, ezért abból nem volt megállapítható, hogy a rendezvény vonatkozásában miért nem biztosítható a gépjármű-, tömeg- és gyalogos-közlekedés más útvonalon.

A kérelmezett határozatában hivatkozott azon állítás, mely szerint a főváros közlekedését befolyásoló útépitések, közműkiváltások, közutat érintő rekonstrukciók következtében a gépjárműforgalom eloszlása megváltozott, átkerült más útvonalakra, konkrétumokat nélkülöző állítás. Az, hogy 2015. május 17-i befejezéssel a 4-6. villamos a Széll Kálmán tér és az Oktogon között nem közlekedik, továbbá, hogy a Szent István körúton számos forgalomtechnikai módosítás került bevezetésre, továbbá, hogy a Budai Fonódó villamosközlekedés megteremtése projekt miatt a II. kerület, a Széll Kálmán tér, Margit körút, Margit híd körzetében jelentős forgalmi rend változások léptek érvénybe, melyek miatt a nagykörút érintett szakaszain a forgalmi kapacitás a felére csökkent, a Budapesti pesti oldalán megtartásra kerülő rendezvény esetében a közlekedést csak távolról, közvetetten érintő hivatkozások, amelyek szintén a közlekedés elnehezülését (tömegközlekedés és gépjárművel történő közlekedés lassulása), de nem ellehetetlenülését igazoló általános hivatkozások, azok a rendezvény megtartásának elutasítása során nem vehetők figyelembe.

A kérelmezett határozatában foglalt további közlekedési okok kapcsán az volt megállapítható, hogy azok legnagyobb része a közlekedés elnehezülését, és nem annak ellehetetlenülését támasztják alá, nevezetesen a Széchenyi István tér 2. szám előtti forgalmi sávok lezárása, az ennek következtében kialakuló torlódások. Ennek kapcsán a bíróság ismételtén utal arra, hogy a Gytv. 2004. május 1. napjától történt jogszabály-módosítása óta a kérelmezettnek nem a közlekedés rendjében bekövetkező sérelem arányosságát, hanem kizárólag a közlekedés más útvonalon történő biztosíthatóságát kell vizsgálnia, értékelnie, annak ellenére, hogy a jogalkotó a BM rendelet idevonatkozó rendelkezését valóban elmulasztotta összhangba hozni a Gytv. rendelkezésével, azonban a jogszabályi hierarchiára tekintettel ez nem jelenti azt, hogy a Gytv. rendelkezésével szemben a BM rendelet előírása volna alkalmazandó. A kérelmezett pedig az említett jogszabályban előírt kötelezettségnek nem tett eleget, mivel a döntésében a közlekedés rendjében bekövetkező sérelem nagyságát, azaz a rendezvényen részt nem vevők jogát és a rendezvényen részt venni szándékozók jogát vette össze, mérlegelte, melyre semmilyen törvényi felhatalmazása nincs. Ennélfogva a szakvéleményből téves következtetésre jutott.

A bíróság számos döntésében (pl. 27.Kpk.46.202/2011., 27.Kpk.46.204/2011.) rámutatott már arra, hogy önmagában az a tény, hogy a rendőrség a rendezvényen résztvevők szabadságjogának biztosítása érdekében szakmai okok miatt szükségesnek tartja az adott helyszín lezárását, ami miatt a közúti forgalmat el kell terelni, és a terelő-úton megnövekszik a forgalom, nem eredményezi a közlekedés ellehetetlenülését, csak a közlekedés elnehezülését. Az a körülmény ugyanis, hogy a rendezvény idején és helyszínén forgalom-elterelésekre, adott esetben korlátozásokra, BKV járatok szüneteltetésére, késésére fog sor kerülni, a gépjármű-forgalom lelassul, önmagában nem támasztja alá, hogy a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, tekintve, hogy ilyen esetekben a forgalom-korlátozás helye, ideje, a járatok kimaradása előre kiszámítható, előre tervezhető, ami csak a közlekedés elnehezülését igazolja, de annak ellehetetlenülését nem.

A Gytv. 2. § (3) bekezdésére alapított határozati döntéssel kapcsolatban a bíróság az alábbiakat

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

emeli ki.

A kérelmező helyesen hivatkozott arra, hogy a Gytv. 8. § (1) bekezdése a tiltó okokat kimerítően tartalmazza, így a kérelmezett Gytv. 2. § (3) bekezdésére alapított tiltó határozata önmagában jogszabálysértő. Emellett kiemelendő, hogy a kérelmezett felhívására a szálloda által történt tájékoztatás nem tekinthető olyan oknak, mely a rendezvény megtartása megtiltásához, vagyis a gyülekezési alapjog gyakorlásának ellehetetlenítéséhez vezethet, hiszen az, hogy a szálloda vendégei egyáltalán ne tudnák használni a szálloda szolgáltatásait, továbbá, hogy ki- és bejárásuk ideje alatt megközelíteni, teljességgel irracionális feltételezés, tekintettel egyrészt arra, hogy a rendezvényen résztvevők száma nem kifejezetten tekinthető jelentősnek (legfeljebb 200 fő), továbbá, hogy a kérelmezett feladatát éppen az képezi a rendezvények kaposán, hogy az ilyen helyzeteket hatékonyan kezelje. Az a kérelmezett hivatkozás pedig, mely szerint a rendezvénytartás a közúti közlekedésben résztvevők mozgásszabadságát és ezzel együtt a közlekedés szabadságának gyakorlását sértendő, azért nem értékelhető, mert a Gytv. 8. § (1) bekezdésében a mozgás szabadságának ellehetetlenítése a jogalkotó által értékelésre került, hiszen a közlekedés más útvonalon való biztosíthatatlansága, mint tiltó ok a mozgásszabadság aránytalan sérelmét feltételezi. Ezen túlmenően mások jogainak és szabadságának védelme, és adott esetben valamely rendezvény ezen okból történő megtiltása kaposán megkövetelhető, hogy mind a „mások”, vagyis a harmadik személyek köre, mind pedig az alapjogok, szabadságok sérelme konkrét, nyilvánvaló legyen. Ezen túlmenően a Gytv. nem a mások jogainak, szabadságának veszélyeztetetisége, hanem a sérelem tényleges bekövetkezésének esetére írja elő az osztást (és nem a rendezvény megtartásának megtiltását), tehát a mások jogainak, szabadságának absztrakt veszélye nem elegendő indok, tekintettel arra, hogy bármilyen közterületen tartandó rendezvény - akár bejelentették, akár nem - a rendezvényen részt nem vevők mozgását szükségszerűen korlátozza, hiszen a rendezvény által elfoglalt közterületet nem tudják használni, vagyis egy közterületi rendezvény a rendezvényen részt nem vevő személyek mozgásszabadságának és adott esetben egyéb jogának is, például a helyváltoztatás jogának a korlátozását is eredményezi, ez azonban a rendezvény megtiltása jogalapjául nem szolgálhat.

Végül pedig a kérelmező helyesen hivatkozott arra, hogy a kérelmezett nem adta indokát annak sem, hogy a mások jogainak és szabadságának sérelme a rendezvény napján 11 óra és 14 óra között miért nem sérül a rendezvény további időtartamával szemben, azaz pedig, hogy a kérelmezett ezen időszakra a rendezvény megtartását tudomásul vette, éppen maga ismerte el, hogy a rendezvény mások jogainak és szabadságának sérelmével nem jár.

Mindezek alapján a bíróság az eljárás tárgyát képező esetben - a kérelmezett határozatának indokolásában foglaltakkal ellentétben - arra a megállapításra jutott, hogy a kérelmező által bejelentett rendezvény esetében a gyülekezési és a véleménynyilvánítási jog korlátozhatóságának feltételei nem álltak fenn.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a bíróság a kérelmező kérelmének helyt adott és a kérelmezett határozatát a Gytv. 9. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A bíróság az eljárási költség viselésére a 2005. évi XVII. törvény 4. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdése

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
27.Kpk.45.710/2015/2.

alapján a kérelmezettet kötelezte, mely ügyvédi munkadíjból és készkiadáshból áll. A bíróság a munkadíj összegét a Pp. 75. § (2) bekezdése mérlegeléssel állapította meg a Pp. 67. § (2) bekezdésére figyelemmel, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (3) és (4) bekezdései alapján.

A bíróság az illeték tárgyában a kérelmezett személyes illetékmentességére és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára figyelemmel döntött.

A végzés elleni jogorvoslatot a Gytv. 9. § (2) bekezdésének utolsó fordulata zárja ki.

Budapest, 2015. év április hó 30. napján

dr. Bögös Fruzsina s.k.
a tanács elnöke

Kissné Medve Magdolna Erzsébet s.k.
ülnök

Tóth Gyula Gáborné s.k.
ülnök

A kiadmány hitelül:

